

KORKEIMMAN HALLINTO-OIKEUDEN PÄÄTÖS

Antopäivä
18.4.2017
Taltionumero
1758
Diaarinumero
3407/3/16

1 (6)

19.04.2017

VO/2407/01.01.04.00.00/2015

Asia Kunnallisasiaa koskeva valitus

Valittaja Tiina Keskimäki, Vantaa

Päätös, jota valitus koskee

Helsingin hallinto-oikeus 14.9.2016 nro 16/0684/2

Asian aikaisempi käsittely

Vantaan kaupunginvaltuusto on 20.4.2015 tekemällään päätöksellä (§ 6) myöntänyt Juha-Veikko Nikulaiselle eron maankäytön, rakentamisen ja ympäristön toimialan apulaiskaupunginjohtajan virasta takautuvasti 24.3.2015 alkaen.

Tiina Keskimäki on Helsingin hallinto-oikeudelle tekemässään valituksessa vaatinut, että Vantaan kaupunginvaltuuston päätös kumotaan ja Vantaan kaupunki veloitetaan korvaamaan Keskimäen oikeudenkäyntikulut.

Keskimäki on esittänyt vaatimuksensa perusteluina seuraavaa:

Valituksenalainen päätös on kunnallisesta viranhaltijasta annetun lain vastainen. Valtuusto ei ole voinut myöntää Nikulaiselle eroa virasta takautuvasti ja on siten ylittänyt toimivaltansa. Päätöstä ei ole perusteltu hallintolain edellyttämällä tavalla. Päätöksestä ei ilmene, miksi valtuusto on ollut halukas myöntämään eron kahden viikon irtisanomisajalla. Menettely on merkinnyt sitä, että toimiala on joutunut toimimaan vajaalla henkilöstöllä usean viikon ajan. Päätös sisältää myös valituksesta tarkemmin ilmenevät virheet.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

Helsingin hallinto-oikeus on valituksenalaisella päätöksellään hylännyt Keskimäen valituksen ja vaatimuksen oikeudenkäyntikulujensa korvaamisesta.

Hallinto-oikeus on lausunut päätöksensä perusteluina seuraavaa:

Kunnallisesta viranhaltijasta annetun lain 40 §:n 2 momentin mukaan viranhaltijan irtisanoessa virkasuhteensa irtisanomisaika on vähintään: 1) 14 päivää, jos palvelussuhde on jatkunut enintään viisi vuotta; 2) yksi kuukausi, jos palvelussuhde on jatkunut keskeytyksettä yli viisi vuotta; ja 3) kaksi kuukautta, jos viranhaltijan ottaminen kuuluu valtuustolle. Pykälän 3 momentin mukaan irtisanomisaika alkaa kulua sitä päivää seuraavasta päivästä, jona irtisanominen on annettu tai saatettu tiedoksi. Viranhaltijan pyynnöstä tai suostumuksella voidaan noudattaa 1 ja 2 momentissa tarkoitettua lyhyempää irtisanomisaikaa.

Hallintolain 45 §:n 1 momentin mukaan päätös on perusteltava. Perusteluissa on ilmoitettava, mitkä seikat ja selvitykset ovat vaikuttaneet ratkaisuun sekä mainittava sovelletut säännökset.

Asiakirjoista ilmenee, että Nikulainen on 10.3.2015 pyytänyt eroa maankäytön, rakentamisen ja ympäristön toimialan apulaiskaupunginjohtajan virasta. Nikulainen on eroanomuksessaan todennut, että irtisanomisaika on kaksi kuukautta ja että hän toivoo lyhyempää irtisanomisaikaa. Kaupunginhallitus on kaupunginjohtajan esityksestä päättänyt 23.3.2015 esittää kaupunginvaltuustolle myönnettäväksi Nikulaiselle ero takautuvasti 24.3.2015 alkaen, minkä esityksen valtuusto on hyväksynyt.

Kaupunginhallituksen hallinto-oikeudelle antaman lausunnon mukaan pöytäkirjassa on ilmeinen kirjoitusvirhe siltä osin kuin eropyynnön ajankohdaksi on merkitty 9.3.2014. Lausunnon mukaan irtisanomisaikaa on lyhennetty Nikulaisen perustellusta pyynnöstä ja kunnallisesta viranhaltijasta annetun lain 40 §:n 3 momentin nojalla.

Hallinto-oikeus toteaa, että valituksenalaisen päätöksen esitysosassa on todettu, että Nikulainen on pyytänyt eroa, että valtuuston valitseman viranhaltijan irtisanomisaika on kaksi kuukautta ja että työnantaja voi halutessaan lyhentää irtisanomisaikaa. Valtuuston harkinnassa on ollut, suostuuko se soveltamaan kahden viikon irtisanomisaikaa. Hallinto-oikeus katsoo, että päätös sisältää asian laatuun nähden riittävät perustelut. Päätös ei ole lainvastainen eikä kaupunginvaltuusto ole ylittänyt toimivaltaansa. Valitus on siten hylättävä.

Asiassa annettu ratkaisu huomioon ottaen ei ole kohtuutonta, että Keski-mäki joutuu pitämään oikeudenkäyntikulunsa vahinkonaan. Oikeudenkäyntikuluvaatimus on siten hylättävä.

Hallinto-oikeuden soveltamat oikeusohjeet

Perusteluissa mainittujen lisäksi
 Kuntalaki (365/1995) 90 § 2 (1375/2007) ja 100 § (844/1996)
 Kuntalaki (410/2015) 147 § 1 momentti
 Hallintolainkäyttölaki 74 § 1 momentti

Käsittely korkeimmassa hallinto-oikeudessa

Keskimäki on valituksessaan vaatinut, että korkein hallinto-oikeus kumoaa hallinto-oikeuden päätöksen ja Vantaan kaupunginvaltuuston päätöksen. Lisäksi *Keskimäki* on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista. *Keskimäki* on vielä vaatinut, että hänelle ei määrätä oikeudenkäyntimaksua.

Keskimäki on vaatimustensa tueksi toistanut asiassa aikaisemmin esittämänsä. Lisäksi *Keskimäki* on esittänyt muun ohella, että kaupunginvaltuuston olisi tullut esittää päätöksen perustelut päätöksenteon yhteydessä 20.4.2015 ja kirjata ne pöytäkirjaan. Valtuuston päätöksessä ei ole esitetty sovellettuja säännöksiä. Kaupunginvaltuuston pöytäkirjan liitteenä ei ole Nikulaisen eroanomusta. Pöytäkirjassa ei myöskään ole mainintaa, että eroanomus olisi asiakirjoissa. Valtuuston päätöksessä ei ole todettu, että Nikulainen olisi eroanomuksessaan todennut, että irtisanomisaika on kaksi kuukautta ja että hän toivoo lyhyempää irtisanomisaikaa.

Valtuusto on päättänyt suostua lyhyempään irtisanomisaikaan kuin mitä kunnallisesta viranhaltijasta annetun lain 40 §:n 2 momentin mukaan olisi pitänyt noudattaa, vaikka viranhaltijan pyyntöä eikä suostumusta ole esitetty kaupunginhallitukselle eikä myöskään valtuustolle. Valtuusto on päättänyt hyväksyä kaupunginjohtajan esityksen, koska valtuutetut ovat lähteneet siitä, että valtuusto voi työnantajan edustajana pelkästään niin halutessaan lyhentää irtisanoutumisaikaa.

Valtuusto on jättänyt perustelematta sen, miksi irtisanomisaika on ollut kaksi viikkoa, miksi ero on myönnetty takautuvasti ja miksi valtuustolla on ollut halu noudattaa lyhennettyä irtisanomisaikaa.

Valtuuston päätös on ollut sekä viranhaltijalain että hallintolain vastainen.

Vantaan kaupunginhallitus ei ole voinut esittää uusia perusteluja päätökselle enää muutoksenhaun yhteydessä. Vantaan kaupunginhallituksen lausunto olisi siten hallinto-oikeudessa tullut jättää tältä osin huomioimatta.

Hallinto-oikeuden arviointi valtuuston päätöksen perustelujen riittäväyydestä on ollut virheellistä. Valtuuston harkinnassa ei ole voinut olla, suostuuko se soveltamaan kahden viikon irtisanomisaikaa, koska sille ei ole esitetty, että viranhaltija oli pyytännyt lyhennettyä irtisanomisaikaa tai antanut suostumusta sellaiseen. Valtuusto ei ole voinut hyväksyä hakijan vaatimusta, koska sellaista ei sille ole edes esitetty. Irtisanoutumisajan lyhentäminen vaikuttaa työyhteisöön ja asioiden hoitamiseen kunnassa. Päätös vaikuttaa muihin henkilöihin ja myös kuntalaisiin.

Huonoa hallintoa ei pidä tukea hallinto-oikeuksien taholta.

Korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisu

1. Korkein hallinto-oikeus ei tutki oikeudenkäyntimaksua koskevaa vaatimusta.
2. Muilta osin korkein hallinto-oikeus on tutkinut asian. Valitus hylätään. Hallinto-oikeuden päätöstä ei muuteta.
3. Korkein hallinto-oikeus hylkää Keskimäen vaatimuksen oikeudenkäyntikulujensa korvaamisesta.

Perustelut

1. Tämän asian käsittelystä korkeimmassa hallinto-oikeudessa perittävään oikeudenkäyntimaksuun sovellettavan tammikuun 1 päivänä 2016 voimaan tulleen tuomioistuinmaksulain 10 §:n 1 momentin perusteella oikeudenkäyntimaksun korkeimmassa hallinto-oikeudessa määrää asian esittelijä. Esittelijän ratkaisu ilmenee päätöksen jakelusta.

Tuomioistuinmaksulain 11 §:n 1 momentin mukaan maksuvelvollinen, joka katsoo, että maksun määräämisessä on tapahtunut virhe, voi vaatia siihen oikaisua maksun määränneeltä virkamieheltä tai viranomaiselta. Oikaisuvaatimuksesta annettuun päätökseen saadaan hakea valittamalla muutosta hallinto-oikeudelta. Hallinto-oikeuden päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

Näin ollen korkeimmassa hallinto-oikeudessa perittävää oikeudenkäyntimaksua koskevan vaatimuksen tutkiminen ei, kun otetaan huomioon tuomioistuinmaksulain 10 ja 11 §, kuulu lainkäyttöasiana korkeimman hallinto-oikeuden toimivaltaan.

2. Kun otetaan huomioon edellä ilmenevät hallinto-oikeuden päätöksen perustelut ja perusteluissa mainitut oikeusohjeet sekä korkeimmassa hallinto-oikeudessa esitetyt vaatimukset ja asiassa saatu selvitys, hallinto-oikeuden päätöksen muuttamiseen ei ole perusteita.

3. Asian näin päättyessä ja kun otetaan huomioon hallintolainkäyttölain 74 §, Keskimäelle ei ole määrättävä maksettavaksi korvausta oikeudenkäyntikuluistaan.

Tätä kaikki asianomaiset noudattakoot.

Korkein hallinto-oikeus:

Pekka Vihervuori
presidentti

Niilo Jääskinen
oikeusneuvos

Alice Guimaraes-Purokoski
oikeusneuvos

Outi Suviranta
oikeusneuvos

Anne Nenonen
oikeusneuvos

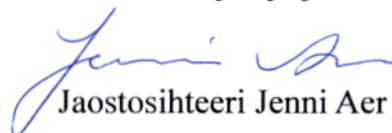
Riitta Hämäläinen
Asian esittelijä, esittelijäneuvos

Jakelu

Päätös
Jäljennös

Tiina Keskimäki, oikeudenkäyntimaksu 500 euroa
Helsingin hallinto-oikeus
v Vantaan kaupunki
Juha-Veikko Nikulainen

Toimituskirjan jäljennöksen oikeaksi todistaa

Jaostosihteeri Jenni Aer